
KAMIONUJĄCY (2) *part praes act*

kamionujący (1), **kamienujący** (1); kamionujący *WujNT*; kamienujący *Mącz.*

a oraz e jasne; tekst nie oznacza ó.

sg m N kamienujący (1). \diamond pl G kamionujących (1).

Sł stp s.v. kamienować, Cn, Linde brak.

Ten, który kamienuje; w funkcji rzeczownika; lapidator Mącz (2) : Lapidator [...]. Ten który kámienni ćiska/ kámienujący. Mącz 184b; A Száweł ftrzegł fukien kámionuiących. WujNT Act 7 arg.

Cf **KAMIONOWAĆ, KAMIONOWNIK**

MM